

XXVIII. XXIX.
CURRENTA
A. D. 1880.

L. 4993.

Przepisy c. k. Dyrekcyi Skarbu krajowej L. 50182/880 i c. k. Ministerstwa finansów z dnia 26. Lipca 1880 względem ułożenia fasyi do ekwiwalentu za lata 1881 — 1890 płacić się mającego.

L. 50182. Celem wymiaru należytości ekwiwalentowej od ruchomego i nieruchomego majątku za IV. dziesięciolecie (1. Stycznia 1881 do końca Grudnia 1890) na podstawie przepisów ustawy z dnia 9. Lutego 1850. Najwyższego postanowienia z dnia 1. Maja 1850 Dz. u. p. Nr. 181, tudzież ustaw z dnia 13. Grudnia 1862 Dz. u. p. Nr. 89 i z dnia 29. Lutego 1864 Dz. u. p. Nr. 20 (§. 22) *należy według rozporządzenia Wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 26. Lipca 1880 umieszczonego w Dzienniku ustaw państwa z r. 1880 pod Nr. 102 majątek podlegający należytości ekwiwalentowej fasyonować najdalej do dnia 30. Kwietnia 1881 podług stanu majątkowego z dnia 1. Stycznia 1881.*

Powołane rozporządzenie Wysok. c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 26. Lipca 1880 Nr. 102 Dz. u. p. zawiera w sobie także bliższe postanowienia co do sposobu, w jaki odnośne fasye majątku pod względem treści i formy sporządzone być mają.

Według ustępu 20. tegoż rozporządzenia należy w razie, jeżeli zachodzi prawne uwolnienie od ekwiwalentu, podnieść to uwolnienie i wyjednać u Władzy uznanie tegoż; także ci posiadacze beneficjów, którzy na mocy ustawy z dnia 15. Lutego 1877 Dz. u. p. Nr. 98 domagają się osobistego uwolnienia od należytości ekwiwalentowej, winni fasyonować majątek ruchomy i nieruchomy należący do beneficjum i wyjednać u Władzy uznanie swego osobistego uwolnienia.

Na powołane powyżej rozporządzenie Wys. c. k. Ministerstwa skarbu zwraca się uwagę stron obowiązanych do opłaty należytości ekwiwalentowej a względnie do przedłożenia odnośnych fasyj majątku wzywając je, aby nadmienione fasye majątku w ciągu czasu od

dnia 1. Stycznia 1881 *najdalej do dnia 30. Kwietnia 1881* na przepisanych formularzach przedłożyły. — Przytem nadmieniam się, że fasye stron mających swą siedzibę we Lwowie należy wnosić do c. k. Urzędu wymiaru należytości we Lwowie, inne zaś strony mają swe fasye wnosić do tych c. k. powiatowych Dyrekcyj skarbowych, do których według miejsca swęj siedziby należą. — *Niedotrzymanie terminu do przedłożenia fasyi pociąga za sobą na podstawie §. 80 ustawy z dnia 9. Lutego 1850 wymiar podwójnej należytości za cały dziesięcioletni okres czasu.*

Zatajenie lub nieprawdziwe podanie fasyonować się mających przedmiotów podlega na mocy §. 84 L. 3. ustawy z dnia 9. Lutego 1850 postępowaniu według ustawy karnej o przestępstwach dochodów skarbowych.

U w a g a: Tylko fasye sporządzone na przepisanych formularzach będą przyjęte. Formularzy tych dostanie w c. k. Urzędach podatkowych po cenie własnego kosztu 1 ct. za arkusz; tamże można także nabyć osobne wydanie powołanego rozporządzenia Wys. c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 26. Lipca 1880 Dz. u. p. Nr. 102 po cenie 5. cnt.

C. k. krajowa Dyrekcyja Skarbu.

Lwów dnia 27. Października 1880.

Sama zaś ustawa c. k. Ministerstwa skarbu umieszczona w Dzienniku Ustaw Państwa z dnia 6. Sierpnia 1880 Dział XXXV brzmi jak następuje:

Erlaß des Finanzministeriums vom 26. Juli 1880, betreffend die Einbekennung des dem Gebühren-Äquivalente unterliegenden beweglichen und unbeweglichen Vermögens für das vierte Decennium (die Jahre 1881 bis 1890).

Zum Behufe der Bemessung des Gebühren-Äquivalentes von dem beweglichen und unbeweglichen Vermögen für das IV. Decennium (1. Jänner 1881 bis letzten Dezember 1890) nach den Bestimmungen des Gesetzes vom 9. Februar 1850, der Allerhöchsten Entschliessung vom 1. Mai 1850 (R.-G.-Bl. Nr. 181), dann der Gesetze vom 13. Dezember 1862 (R.-G.-Bl. Nr. 89) und vom 29. Februar 1864 (R.-G.-Bl. Nr. 20) [§. 22] wird zur Erzielung eines gleichförmigen Benchmens Nachstehendes verordnet:

1. Das unbewegliche Vermögen ist nach dem beiliegenden Muster A, das bewegliche nach dem Muster B und die dem Gebühren-Äquivalente unterliegenden Nutzungsrechte (wie das Jagds-, Fischerei-, Mühl-, Schank-, Markt-, Mauth-, Überfuhrrecht u. dgl.) sind nach dem Muster C, abgesondert und nach dem Vermögensstande vom 1. Jänner 1881 bis spätestens 30. April 1881 einzubekennen.

Diese Muster werden von den Finanz-Landesbehörden sogleich in Druck gelegt und den Parteien gegen Vergütung der auf der Fassion ersichtlich gemachten Gestehungskosten verabsfolgt.

2. Für jeden Steuerbezirk ist über die in demselben gelegenen unbeweglichen Sachen eine abgesonderte Fassion zu legen und jeder Steuerbezirk für sich abzuschließen. Diese abgesonderten Fassionen sind auf dem Titelblatte fortlaufend arithmetisch zu numeriren.

Die einzelnen Abschlüsse sind entweder, soferne es der Raum zuläßt, auf der letzten Fassion, oder im gegentheiligen Falle in einer eigenen Übersicht auf einer Fassions-Drucksorte in derselben Reihenfolge zusammenzustellen und ist sodann das Gesamtergebniß anzusetzen.

3. Sowohl jede Fassion, als auch die abgesonderte Zusammenstellung der Abschlüsse ist von dem Gebührenpflichtigen mit Beifügung des Ortes und Datums zu fertigen. Ist der Gebührenpflichtige nach seinem Wohnorte nicht in der Lage, etwa nöthige Aufklärungen über das Bekenntniß mündlich zu geben, so hat er für diesen Zweck eine mit den Verhältnissen vertraute Person im Bezirke zu benennen und

dieselbe auch zu ermächtigen, nöthigenfalls ein Abkommen über die Grundlagen der Gebührenmessung mit den Organen der Steuerverwaltung gültig abzuschließen.

4. Insofern der Raum in der Fassion für die Gebäude und das Zugehör nicht hinreicht, hat die Fassung auf besonderen Beilagen zu geschehen, deren Endergebnisse in den hierfür bestimmten Raum der Fassion einzutragen sind.

Der Gesamtwert ist nur aus den Abschlußsummen für den ganzen Steuerbezirk einzustellen.

Grundstücke von gleicher Kultur sind zwar mit ihren Parzellennummern aufzuführen, aber es genügt, das Flächenmaß, den Reinertrag und die Steuer derselben bloß summarisch anzugeben.

5. Auf die außerhalb der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder befindlichen unbeweglichen Sachen, sowie auf die hierauf bezüglichen, im Punkte 1 angeführten Nutzungsrechte hat die gegenwärtige Verordnung keinen Bezug.

Dagegen ist das gesammte, in den im Reichsrathe vertretenen Königreichen und Ländern liegende unbewegliche Vermögen, ohne Unterschied der rechtlichen Eigenschaft des Besitzes, mit den angeführten Nutzungsrechten von unbeweglichen, in diesen Ländern gelegenen Sachen hier einzubekennen, der Äquivalentpflichtige mag im In- oder Auslande seinen Wohnsitz haben und die Verpflichtung zur Entrichtung des Gebühren-Äquivalentes bereits mit Beginn des vierten Decenniums, oder erst in einem späteren Zeitpunkte eintreten.

6. In das Bekenntniß A sind auch, und zwar am Schlusse desselben, diejenigen unbeweglichen Sachen aufzunehmen, für welche der Bekenntnißleger die Gebührenfreiheit in Anspruch nimmt, und ist der Befreiungsgrund anzugeben.

Der Umstand, daß der Gebührenpflichtige den Gebrauch oder Fruchtgenuss eines Gegenstandes an eine dritte Person überlassen hat, oder eine zeitliche Befreiung von der Grund- oder Gebäudesteuer genießt, enthebt ihn nicht von der Verpflichtung zur Entrichtung des Gebühren-Äquivalentes.

Es müssen daher auch die einer Gemeinde incorporirten Beneficien und die, dritten Personen zum Genusse überlassenen unbeweglichen Sachen, dann alle Rechte, welche mit einer unbeweglichen Sache in der Art verbunden sind, daß sie dem jeweiligen Besitzer wegen des Besitzes der unbeweglichen Sache zustehen, vollständig und genau einbekannt werden.

7. Jenes Vermögen, bei dem die Verpflichtung zur Entrichtung des Gebühren-Äquivalentes nach den Bestimmungen des §. 16 und der L.-V. 106 B c), Anmerkung 3, des Gesetzes vom 13. Dezember 1862, dann nach Absatz 10 der Vorschrift vom 20. Dezember 1862 (G.-G.-Bl. Nr. 102) erst nach dem 1. Jänner 1881 eintritt, ist in das Bekenntniß nicht aufzunehmen, sondern in einer demselben beizuschließenden Übersicht mit Angabe des Gegenstandes, des Zeitpunktes und des Rechtstitels der Erwerbung (bei Gebäuden der Bauarea), dann des Amtes, bei welchen die Gebühr für die Erwerbung vorgeschrieben wurde, und des diesfälligen Zahlungsauftrages darzustellen.

Ein solches Vermögen ist innerhalb acht Tagen nach dem Eintritte der Verpflichtung zur Entrichtung des Gebühren-Äquivalentes für dasselbe bei Vermeidung der im §. 80 des Gebührengesetzes vom 9. Februar 1850 vorgesehenen Doppelgebühr auf dem vorgeschriebenen Muster gehörig einzubekennen.

8. Anstatt eines förmlichen Bekenntnisses ist die im vorigen Punkte erwähnte Übersicht auch von denjenigen juristischen Personen vorzulegen, welche mit Rücksicht auf die Zeit ihres Bestandes mit Beginn des Jahres 1881 der Verpflichtung zur Entrichtung des Gebühren-Äquivalentes noch nicht unterliegen, desgleichen unter derselben Voraussetzung, bei neuen Strecken älterer Eisenbahn-Unternehmungen.

9. Aktien- und andere Erwerbs-Gesellschaften, deren Dauer auf mehr als fünfzehn Jahre bestimmt ist, haben ihr unbewegliches Vermögen innerhalb der im Absätze 1 dieser Verordnung festgesetzten Frist einzubekennen.

Erwerbs-Gesellschaften, deren Dauer erst nach dem 1. Jänner 1881 in dem Maße erstreckt wird, daß ihre Gesamtdauer 15 Jahre überschreitet, haben das Gebühren-Äquivalent vom Tage der festgesetzten oder bewilligten Erstreckung angefangen zu entrichten, daher ihr Einbekenntniß binnen acht Ta

Muster B. Einbekenntniss des beweglichen Vermögens nach dem Vermögensstande am 1. Jänner 1881.

Gegenstand	W e r t h						Richtig		Anmerkung
	laut Rechnung, Angabe des Verpflichteten, gerichtlicher Schätzung Börsencours	einzeln		zusam- men		gestellter Betrag			
		fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.		
I Aktivstand.									
1. Baares Geld, und zwar abgesondert: Gold ausländische Silbermünzen ausländisches Papiergeld Zinsen von Kapitalien, welche aus der vor dem 1. Jänner 1881 im Rückstande haften und alles andere									
2. Kapitalien, angelegt: laut Spezifikation a) bei Privaten, u. z. abgesondert: in Gold in ausländischer Silbermünze in ausländischem Papiergelde in anderen Geldsorten für bereits abgelöste Natural-Leistungen an geistlichen Benefizien oder an Kirchen b) in öffentlichen Fonds c) in anderen Werthpapieren									
3. Arbeiten in Gold und Silber									
4. Pretiosen									
5. Vorräthe, welche nicht als fundus instruc- tus der dem Bekenntnisslegergehörenden, unbeweglichen Sachen anzusehen sind									
6. Viehstand, nicht zum fundus instructus der unbeweglichen Sachen gehöriger .									
7. Einrichtungsstücke und Geräthschaften .									
8. Bilder und andere Gegenstände der Kunst									
9. Bücher und andere Gegenstände der Wis- senschaft									
10. Votivgeschenke, die zum Gottesdienste nicht gewidmet sind									
11. Kirchenbetstühle									
12. Alle anderen beweglichen Sachen, zum fundus instructus nicht gehörig									
13. Natural- und Geldleistungen an geistliche Benefizien jährlich . . . fl. . . kr. Werth nach der Fassion									
14. Gegenstände, von welchen im Grunde des Gesetzes die Befreiung vom Gebühren- Äquivalente angesprochen wird oder welche als fundus instructus der unbe- weglichen Sachen übergangen wurden									
15. Gegenstände, von welchem die Gebühren- pflicht erst später einzutreten hat, laut Spezifikation									
II. Passivstand laut Spezifikation.									
Hypothecirter									
Nicht hypothecirter									
III. Reiner Vermögensstand.									
Wird vom Aktivstande Post 1 bis 13 im Be- trage von der Passivstand abgezogen mit verbleibt reiner gebührenpflichtiger Vermö- genstand									

Specification

der im jenseitigen Einbekenntnisse einbezogenen Kapitalien in Privatdarlehen, dann in öffentlichen Obligationen und in Privat - Werthpapieren.

S c h u l d u r k u n d e											
Post-Nummer	Benennung der Gattung	Zei der Anstellung	Serie und Nummer	Zinsfuss	Nenn- werth		Börse- cours am 31. De- cember 1880	Ermittelter Werth		Richtig- gestellter Werth	Anmerkung
					fl.	k.		fl.	k.		

Specification

der Gegenstände, von welchen die Gebühr erst später einzutreten hat. *)

Post-Nummer	Erwerbungstitel und Zeit der Erwerbung	Gattung des beweglichen Vermögens (Effektes)	Datum	Serie oder Nummer	Nennwerth		Anmerkung.
					fl.	kr.	

*) Anmerkung: Hier sind nur solche bewegliche Sachen anzuführen, welche durch Schenkung, Stiftung oder Vermögens - Uibertragung von Todeswegen erworben wurden.

Specification

der auf dem beweglichen und dem hierländigen unbeweglichen Vermögen haftenden Passiva.

Post-Nummer	Name des Gläubigers	Gattung der Schuldurkunde	Datum	Nennwerth		Anmerkung (ob hypotheecirt oder nicht)
				fl.	kr.	

Passiven, die bloß auf dem im Auslande oder in den Ländern der ungarischen Krone gelegenen unbeweglichen Vermögen des Äquivalentpflichtigen haften, sind zum Abzuge vom beweglichen Vermögen daher nicht geeignet.

18. Sowie die Aktiv= sind auch die Passiv=Kapitalien in ihrem nominellen und effektiven Werthe anzugeben. Die Tilgung von Passiven während der Vorschreibungsperiode bewirkt keine Änderung in dem Gebührenausmaße.

19. Bei Werthung von Stiftungen (insbesondere bei Messenstiftungen) sind die aus der Stiftung zu leistenden Verbindlichkeiten nicht in Abzug zu bringen.

Diese Verbindlichkeiten sind nur dann anzugeben, wenn für die Stiftung die Gebührenfreiheit im Anspruch genommen wird. Das bewegliche Vermögen der geistlichen Knaben=Seminarier unterliegt gleichfalls dem Gebühren=Äquivalente, sofern es nicht ein zu Unterrichtszwecken gestiftetes ist. Die Erhaltung von Novizen kann dagegen nicht als Unterrichtszweck angesehen werden.

Das Vermögen der Benefizien, Kirchen und Stiftungen ist nicht vermengt, sondern getrennt zu fatiren.

Schulfondskapitalien, sofern nicht urkundlich nachgewiesen wird, daß deren Interessen zu Unterrichts= oder Schulzwecken gestiftet, das ist auf immerwährende Zeiten bestimmt sind, ferner Stiftsbibliotheken, wenn sie Eigenthum der Korporation und nicht ein von dieser zu Unterrichtszwecken bleibend gewidmetes, vom Eigenthum der Korporation getrenntes, selbständiges Vermögen bilden, sind dem Gebühren=Äquivalente unterworfen; dagegen sind von demselben befreit die Stollagegebühren, Dvferstock= und andere derlei als Gegenleistung oder freiwillige Gaben dem Pfarrbenefiziaten zukommenden Bezüge, da sie nicht aus dem Vermögen des Benefiziums fließen, dann was dem Pfarrbenefiziaten aus abgesonderten Stiftungen, wovon das Gebühren=Äquivalent abgesondert betroffen wurde, zukommt.

20. Findet eine gesetzliche Befreiung statt, so ist dieselbe geltend zu machen und die behördliche Anerkennung zu erwirken. Auch Inhaber von Benefizien, welche auf Grund des Gesetzes vom 15. Februar 1877 (R.=G.=Bl.=Nr. 98) die persönliche Befreiung vom Gebühren=Äquivalente in Anspruch nehmen, haben das bewegliche und unbewegliche Vermögen des Benefiziums einzubekennen und die behördliche Anerkennung ihrer persönlichen Befreiung zu erwirken.

Bei Beurtheilung dieses letzteren Anspruches hat nur das aus der Innehabung des Benefiziums fließende Einkommen, ohne Rücksicht auf ein sonstiges persönliches Einkommen, welches nicht aus der Pfründe herrührt, in Betracht zu kommen. Es kann daher weder eine Congrua=ergänzung, noch eine dem Benefiziums=Inhaber aus dem Religionsfonde zeitweise gewährte Personalzulage oder Unterstützung als ein Einkommen des Benefiziums veranschlagt werden.

Soweit es sich aber darum handelt, zu ermitteln, ob dem Benefiziaten ein reines Pfründeneinkommen verbleibt, sind folgende Auslagen zu berücksichtigen:

a) für jeden Hilfspriester, welchen der Benefiziat zu erhalten verpflichtet ist, 210 fl. ö. W., ist aber das Einkommen des Hilfspriesters gestiftet, das gestiftete Einkommen, selbst wenn es mehr als 210 fl. ö. W. jährlich beträgt; wenn es aber weniger beträgt, dasselbe und der auf 210 fl. ö. W. fehlende Betrag.

b) alle Auslagen, welche zu Gunsten dritter Personen aus dem Pfründenvermögen nach der Bestimmung der Stiftung gemacht werden müssen, als z. B. für eine Kirche, Schule, ein Hospital u. s. w.

c) alle Steuern und öffentlichen Abgaben sammt Zuschlägen, Passivzinsen u. s. w. welche der Benefiziat zu bestreiten verpflichtet ist.

Übersteigt das solchergestalt ermittelte reine Pfründeneinkommen die Summe von 500 fl. so hat, der Benefiziat das Gebühren=Äquivalent nur insoweit zu entrichten, als dasselbe in dem die Summe von 500 fl. übersteigenden Betrag die Bedeckung findet.

21. Die Äquivalentpflichtigen in Wien, Prag und Lemberg, in Oberösterreich, Salzburg, Kärnten, Krain, Schlessen, im Küstenlande und in der Bukowina haben ihre Befkenntnisse bei den in diesen Städ=

ten und Ländern aufgestellten Gebührenbemessungsämtern zu überreichen, während alle sonstigen Gebührenpflichtigen innerhalb der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder ihre Bekenntnisse bei den Finanz-Bezirks-Direktionen, zu welchen sie ihrem Wohnsitze nach zuständig sind, einzubringen haben.

Die Bekenntnisse über die der Gebühr unterliegenden, im Geltungsgebiete dieser Verordnung gelegenen unbeweglichen Sachen solcher Personen, die ihren Wohnsitz außerhalb dieses Gebietes haben, sind bei dem Centraltar- und Gebührenbemessungsamte in Wien zu überreichen.

Daselbe gilt hinsichtlich der beweglichen Sachen solcher juristischen Personen, welche ihren Wohnsitz in den Ländern der ungarischen Krone haben, wenn diese Sachen wegen ihrer Widmung für einen bestimmten Zweck sich in dem anderen Theile des Reiches unter öffentlicher Verwaltung oder Überwachung befinden.

22 Auf die Unterlassung der Einbekennung rücksichtlich Anzeige ist der §. 80 des Gebührengesetzes in der Art anzuwenden, daß die zweifache Gebühr während des ganzen zehnjährigen Zeitraumes, für welchen die Bemessung des Gebühren-Äquivalentes zu geschehen hat, einzuheben ist, wofern Äquivalentpflichtige nicht früher aus jenem Genusse tritt, dessen Einbekennung er unterlassen hat.

Die Verheimlichung oder unrichtige Angabe der einzubekennenden Gegenstände unterliegt nach §. 84 Z. 3 des Gesetzes vom 9. Februar 1850 der Behandlung nach dem Strafgesetze über Gefälschübertretungen.

23. Die Bekenntnisse werden nach ihrem Einlangen mit den bisherigen Vormerkungen verglichen und sodann den betreffenden Steuerämtern mitgetheilt, welche sie mit ihren Katastralvormerkungen zu vergleichen und hinsichtlich des Ergebnisses, sowie der Vollständigkeiten und Richtigkeit der Angaben und ortsüblichen Kaufwerthe ihr Gutachten und ihre Anträge wie über andere Bemessungsakte zu erstatten haben.

24. Die Finanz-Bezirks-Direktion, beziehungsweise das Gebührenbemessungsamt, bemißt die Gebühr, entscheidet über die Gebührenfreiheit einzelner Objekte, gibt dem Gebührenpflichtigen den angenommenen Werth und den ausgemittelten Gebührenbetrag, sowie auch jene Gegenstände bekannt, hinsichtlich welcher dem Anspruche auf Gebührenfreiheit nicht stattgegeben werden konnte.

25. Mit dem Gebühren-Äquivalente ist zugleich der 25percentige Zuschlag für das ganze Decennium mit dem Vorbehalte allfälliger Änderungen vorzuschreiben.

26 Der auf ein Jahr entfallende Betrag des für dieses Decennium vom beweglichen und unbeweglichen Vermögen bemessenen Gebühren-Äquivalentes ist in gleichen anticipativen, am 1. Jänner, 1. April, 1. Juli und 1. October eines jeden Jahres fälligen Quartalsraten einzuzahlen.

Im Falle einer verzögerten Einzahlung werden die 6percentigen Verzugszinsen von dem auf den festgesetzten Einhebungstermin nächstfolgenden Tage an bis zur Abstattung der fälligen Schuldigkeit berechnet und mit derselben eingehoben.

27. Damit jedoch die Einhebung des Gebühren-Äquivalentes durch der Bemessung entgegenstehende Hindernisse keinen Aufenthalt erleide, ist daselbe, so lange die Bemessung für das viere Decennium nicht erfolgt, nach dem Ausmaße des dritten Decenniums provisorisch gegen nachträgliche Nichtigstellung einzuheben und dessen Empfang auf dem bisherigen Zahlungsbogen zu bestätigen. Erst wenn die Gesamtgebühr, welche der einzelne Äquivalentpflichtige von seinem unbeweglichen Vermögen im vierten Decennium zu entrichten hat, festgestellt sein wird, ist die gegenwärtige Gebührenvorschrift (Zahlungsbogen) einzuziehen und demselben der neue Zahlungsauftrag mit der erforderlichen Abrechnung zu zustellen.

Dunajewski m. p.

Rozporządzenia te podaje Biskupi Konsystorz Przewielebnemu Duchowieństwu do wiadomości i użytku z tą uwagą, aby wezwanie i według żądanych formularzy fasze przedkładało, albowiem przez zaniedbanie, nakładane bywają kary podwójnie, których odpisanie dużo pisaniny zabiegów, starań i rekursów niepotrzebnych wymaga.

Z Biskupiego Konsystorza, w Tarnowie dnia 30. Listopada 1880.

L. 5154.

Provocatio Cleri Dioecesis ad uberiores stipem pro fundatione Dioecesis.

Sub 26. Januarii 1877 N. 500 annuntiavit Episcopale Consistorium in Currenda II. laetum nuntium, Excellentissimum Dominum Josephum Alojsium Episcopum 10000 fl. M. C. in syngraphis indemnisationis pro fundatione Dioecesis sub nomine Ejus in perpetuum valitura impendisse, eo fine, ut e censibus sacerdotes emeriti, qui vires suas in cura animarum exantlaverunt, aut alii curam animarum exercentes, quidamnum aut infortunium passi sunt, levamen etsi modicum percipiant. Grato et hilari animo P. T. Sacerdotes hoc nuntium exceperunt et prouti calculus ex 31. Dec. 1878 exhibet, collectionibus inter se institutis capitale fundationis auxerunt. Anno 1879 collectiones hae admodum modicae fluxerunt, constabant nempe ex 521 fl. 10 cnt. v. a. Juxta calculum in Currenda XXVIII fol. 224 propositum Capitale fundationis consistit in;

1. syngraphis indemnisationis 10450 fl. C. M.

cum censu annuo	493 fl. 74 ct.
---------------------------	----------------

2. in syngraphis debiti opignorati listy zastawne 5% 4300 fl. v. a. cum 5% censu 215 „ — „	
--	--

3. syngrapha hipoth. list. hipoteczny 100 fl. v. a.	6 „ — „
---	---------

4. Schemata Cassae super 1895 fl. 32 c.	113 „ 70 „
---	------------

828 „ 44 „

Anno 1880 collectio stipis erat adhuc parior. Cum Capitali quod, 828 fl. v. a. censuum importat, fundatio in effectum deduci nequit. Adest quidem fundatio p. d. Josephi Choliwkiewicz Canonici honorarii Tarnov. et Parochi in Biala qui testamento ex 19. Augusti 1875 in Currenda VI de 1876 fol 68 — 81 Nr. 1775 publicato e substantia sua fundationem pro egenis sacerdotibus dioecesis Tarnoviensis erexit. Capitale hujus fundationis constituunt Syngraphae indemnisationis

super 25000 fl. v. a. cum censu annuo 1181 fl. v. a.	
--	--

et syngraphae debiti oppignorati 16000 „	800 „ „
--	---------

1981 „ „

attamen juxta testamentum §. 10 literam b. e censibus annuis supra citatis participabunt praepriis sacerdotes: Decanatus Bialaensis, Oświęcimensis et Żywiecensis, ob defectum vero Sacerdotum egenorum in his Decanatibus procedendum erit ad Clerum Decanatus Dioecesis Tarnoviensis, qui casus erit rarissimus — Quapropter Sacerdotes Dioecesis Tarnoviensis recursum arripere cogentur ad fundationem Dioecesanam et omnibus viribus adlaborandum, ut Capitale hoc quantocyus augeatur. Cum vero spes modica aut nulla auxilii aliunde petendi affulgeat, viribus vero unitis praestantissima assequi possint, omnibus P. T. Decanis fundationem Dioecesanam sub nomine Excellentissimi Domini Josephi Alojsii constituendam commendamus et ad colligendam stipem etsi modicam a singulis Sacerdotibus excitamus, sperantes salutationem Nostram non fore frustraneam.

E Consistorio Episcopali,

Tarnoviae die 16. Novembris 1880,

Prócz Litanij o Najświętszem Imieniu Jezus, Litanii Loretańskiej i W.W. św. nie wolno żadnej innej publicznie odmawiać lub śpiewać.

W Przeglądzie Kościelnym Poznańskim Nr. 20. strona 159. czytamy następujące Monitum Kongregacyi ś. Obrzędów w sprawie litanii:

Etsi praeter Litanias SSmi Nominis Jesu, Beatae Mariae Virginis *Lauretanus* nuncupatas, et sanctorum quae in libris liturgicis habentur, nullae aliae a sancta Sede approbatae fuerint, quaedam tamen typis passim evulgantur, quae in honorem alicujus Sancti vel mysterii Fidelibus recitandae proponuntur, atque in libris praesertim pietatis vulgo *di devozione* continentur nonnunquam etiam auctoritatis ecclesiasticae sanctione munitis. Hinc sacra Rituum Congregatio sui muneris esse duxit Rmos Locorum Ordinarios admonere, ne sinant alias Litanias publice recitari nisi praedictas, vel alias, si quae a S. R. U. Inquisitione recognitae et approbatae fuerint; ac simul caveant suam approbationem pro impressione subnectere iis libris, in quibus Litaniae inveniuntur apostolica sanctione carentes. Die 16, Junii 1880. D. Card. Bartolinus S. R. C. Praef. Plac. Ralli S. R. C. Secr.

Dawniejszy już dekret, zakazujący wtrącać do litanii o Wszystkich Świętych jakiegokolwiek nazwiska Świętego lub inwokacyi, umieściliśmy w kurendzie XVI. b. r. str. 130.

L. 5365.

Ojciec ś. udziela P. T. Duchownym i wszystkim Wiernym Dyecezyi Naszej apostolskiego błogosławieństwa zasyłając zarazem podziękowanie za przesłane Świętopietrze.

Od Jego Eminencyi Mieczysława Hr. Ledóchowskiego Kardynała S. R. K. Arcybiskupa Gnieźnieńskiego i Poznańskiego otrzymaliśmy list następującej treści:

Rzym 24. listopada 1880.

Najprzewielebniejszy Arcypasterzu!

Świętopietrze o którego przesłania na moje ręce Wasza Biskupia Mość zawiadomić mnie u. przejmie zechciała Swem pismem z dnia 3. b. m. nadeszło onegdaj, a wczoraj miałem zaszczyt złożyć je wraz z odezwą W. B. Mości Ojcu Świętemu.

Z załączonej tu kartki bankiera okazuje się, że przekazane na Świętopietrze tysiąc reńskich, uczyniło tu 2191 20 lir. włoskiej monety; tę właśnie sumę oddałem w imieniu W. B. Mości Ojcu Świętemu, jak świadczy dołączony kwit.

Jego Świętobliwość odpisze zapewne na odezwę W. B. Mości; tymczasem poleciła mi wyrazić J. W. X. Biskupowi, a za Jego pośrednictwem wiernym dyecezyi Tarnowskiej Swe Ojcowskie podziękowanie za Synowską ofiarę, przyjętą sercem pełnem dla nich miłości, a ceniącym wysoko te dowody przywiązania do Namiestnika Chrystusowego, przywiązania, które ich do tych pobożnych darów skłania, nie bacząc często na własne potrzeby. Ojciec Święty przesyła zarazem W. B. Mości i każdemu z tych co się do złożonej ofiary przyczynili, Apostolskie błogosławieństwo.

Miło mi jest przy tej sposobności ponowić wyraz głębokiego poważania i braterskiej miłości, z jakimi zostają Waszój Biskupiej Mości uniżony i życzliwy sługa

Mieczysław Kardynał Arcybiskup Gnieźnieński i Poznański.

Błogosławieństwo apostolskie ogłaszają P. T. dusz pasterze ludowi zgromadzonemu w dzień Bożego Narodzenia.

L. 5136.

Wezwanie do składek na instytut głuchoniemych we Lwowie.

Pod dniem 22. Września 1879 L. 4781. umieściliśmy w kurendzie XXI. strona 170 odezwę Wydziału Stowarzyszenia zawiązanego ku ratunkowi i pomocy głuchoniemych we Lwowie pod nazwą „Nadzieja“ upraszaliśmy o zarządzeniu składki w Dyecezyi na cel

tak szlachetny. Komitet tegoż stowarzyszenia uprasza ponownie pod dnieniem 2. Marca 1880 L. 39. o nowe składki ile że przeszłoroczne bardzo skąpo dla czasów przykrych wpływały, albowiem suma składek w kraju całym tylko 1315 złr. 65 ent. w. a. wyniosła.

Zważywszy, że głuchoniemych w kraju przeszło 7000 się znajduje, z których jedynie 60 do 70 kształci się w zakładzie, zważywszy, iż tylko jeden mamy zakład głuchoniemych w kraju, a nareszcie że głuchoniemi są z biednych najbiedniejsi, którzy swego stanu nędznego i tego co ich boli i dolega pełnomysłowym opowiedzieć nie umieją, przeto każdy grosz dla głuchoniemych ofiarowany ma niezmierną wartość w obliczu Boga i ludzi, i jest najpiękniejszym objawem miłości bliźniego. Upraszamy tedy Przewielebnego Duchowieństwa o poparcie tej sprawy u swoich Parańian a uzbierane datki raczą Przewielebni Dziekani odesłać do Biskupiego Konsystorza, którzy je pod wskazanym adresem P. Juliusza Zelinger a. k. oficjała Namiestnictwa we Lwowie prześle.

Z Biskupiego Konsystorza,

w Tarnowie dnia 17. Listopada 1880.

Wykaz sprawionych rzeczy lub przedsięwziętych reparacyj w kościołach i plebaniach Dekanatu Radomyśkiego.

(Dokończenie do kurend XXI str. 162, XXII str. 206.)

W Wadowicach górnych (wieś) od r. 1869 do 1880. A) Kosztem plebana a) w kościele. W wartości: 1. Kapę fioletową sporządzono 4 złr. 2. Burse 2 do chorych 6 złr. 3. Stulę do chrztu 3 złr. 4. Welon jedwabny z srebrnymi frendzlami 10 złr. 5. Sporządzono lampę przed wielkim ołtarzem 3 złr. 6. Obszyto stare ornaty srebrnymi galonami 8 złr. 7. Odnowiono chorągiew żałobną 12 złr. 8. Obito ramę antipedium na czas postu płótnem fioletowem 4 złr. 9. Sprawiono ornat biały 25 złr. 10. Odnowiono ornat biały 6 złr. 11. Sprawiono albę letnią muslinową 5 złr. 12. Sprawiono paski dwa 2 złr. 13. Sprawiono dzwonki dwa 3 złr. 14. Sprawiono ampułek par cztery 4 złr. B) za kościołem. 15. Zrestaurowano od fundamentu dom gospodarski 80 złr. 16. Zrestaurowano chlewy dla trzody 12 złr. 17. Dano podpory w starych stajniach i stodółach 10 złr. 18. Pobito $\frac{3}{4}$ części dachu plebań. 40 złr. 19. Dom plebański z dwóch stron obito deskami 86 złr. 20. Dano podsiebitkę z koszuw w domu plebańskim 30 złr. 21. Dano szlachety na około budynków plebańskich z słupami dębowymi 300 złr. 22. Dano dyle w stajni końskiej 16 złr. 23. Wystawiono wozówkę 32 złr. 24. Zrobiono w plebanii drzwi, piec 2, okien 9, ścianę jedną przez grzyb zniszczoną zmurowano, progi dębowe, dano komin, nadmurowano 57 złr. 25. Na parkanie kościelnym 14 kamiennych krzyżów wmurowano 44 złr. 26. Kociołek na wodę święconą sprawiono 5 złr. B) Kosztem ofiar pobożnych. 1. Krzyż duży na zewnątrz ścianie kościoła z daszkiem z blachy cynkowej sprawiono za 69 złr. 50 ent., na który Michał Midura gospodarz ofiarował 50 złr., Franciszek Brajer 5 złr., a resztę pleban. 2. Sprawiono obraz świętego Floryana na dzwonicy 25 złr. 3. Pani leśniczyna Zapałowicz sprawiła: a) welon ciemny aksamitowy 6 złr. b) gierlandę na monstrancya 1 złr. 50 ent. c) franki aksamitowe niebieskie na cyborium 10 złr. 4. Pani Konstancya Szymańska sprawiła: a) ławkę przed wielkim ołtarzem 65 złr. b) antipedium do wielkiego ołtarza 18 złr. c) franki do czterech ołtarzy 40 złr. 5. Bractwo Różańcowe chorągiew 70 złr. 6. Pająk krzyształowy sprawił Michał Działo gospodarz 92 złr. 7. Pani Florentyna Ciaputkiewicz sprawiła: a) alby dwie płócienne z koronkami 16 złr. b) obrus haftowany płócienny 15 złr. c) poduszki dwie pod mszał 6 złr. d) bukiety do świec 6 złr. e) dwa wazonki do bukietów 2 złr. 8. Przełożona siostr. Opatrności we Lwowie matka Mirska sprawiła: a) albę płócienną z śliczną koronką i podszywką 20 złr. b) dwanaście korporałów, dwanaście ręczniczków na kielich i dwanaście na ołtarz 10 złr. c) umbraculum (zasłone) 15 złr. d) ornat czarny jedwabny 40 złr. e) ornat biały złotem haftowany 80 złr. f) sukienkę złotem tkaną na puszkę 40 złr. 9. P. Błeszyński dziedzic z Apolinar sprawił dwa ornaty, biały i czerwony robotą krzyżową 80 złr. 10. Wicenty Balon gospodarz sprawił kapę białą 50 złr. 11. Sprawiono: a) albę płócienną z koron-

ka 10 złr. b) obrus płócienny haftowany 6 złr. c) obrus płócienny z siatką koronkową 5 złr. d) komeżki dwie płócienne haftowane 6 złr. e) korporałów sześć, ręczników na ołtarz sześć, na którą to bieliznę kupiono płótna przez Katarzynę Sajdak gospodynią i plebana, a robotę ofiarowała panna Marya Bilska. 12. Albę sprawił X. Fijaś 6 złr. 13. Sprawili pp. Lisiakowie: a) albę płócienną 5 złr. b) kielich srebrny 25 złr. 14. ś. p. Jędrzejowski organista sprawił: dwa bukiety z blachy misterniej roboty 6 złr. 15. Organy zreparowano 40 złr. parafianie złożyli pieniądze, a pleban orgarmistrzowi dał wikt. 16. Dzwonek na wieżę do kościołka Ś. Apolonii ofiarowała ś. p. hr. Lanckorońska 40 złr. 17. Kościółek Ś. Apolonii ś. p. Józef Pokusiński dzierżawca Apolinar z fundamentu zrestaurował 2000 złr. 18. Bukietów sześć panna Twardzikowska kupiła 3 złr. 19. Profutki paciorkowe na lichtarze zrobiła pani Czajka 3 złr. 20. Ornat czarny sprawiła Anna Lesniak 25 złr. 21. Feretron Marcin Kulig gospodarz sprawił za 70 złr. 22. Feretron sprawiono za 60 złr., na który ś. p. Bigdowie grubarze ofiarowali 50 złr. a Bractwo Róż. 10 złr. 23. Ze składek dobrowolnych wymurowano bramę wchodową na smętarz i zrobiono dwie bramki w parkanie kościelnym 127 złr. C) kosztem stron konkurujących. 1. Dano cały dach na kościele, zakrystyi i przysionku nowo zbudowanym z gontów dubeltowych 540 złr. 2. Dano podłogę w zakrystyi i presbiteryum, jakoteż posadzkę ceglana w przedsionku 45 złr. 3. Pozaciągano w niektórych ustępach pod kościołem przyciesie, a w niektórych zastąpiono takowe podmurowaniem 20 złr. 4. Okap nad drzwiami do zakrystyi zaopatczono rynną blaszaną i dano do zakrystyi nowy próg ze stopniem 6 złr. 5. Wymurowano dzwonnicę i pokryto blachą cynkową 142 złr. 75 cent. 6. Wymurowano wikarówkę, dano z frontu rynny, ogrodzono płotem, zaopatczono drewnianą i lokami 1130 złr. 50 cent. 7. Wymurowano pod szpihlierzem piwnicę z dwoma oddziałami 300 złr. 8. Na strych w plebanii zrobiono schody z obiciem 12 złr. 9. Zbudowano nową stodołę z murowanymi filarami, facyatami i zatyłkami murowanymi za 2140 złr. 10. Zbudowano szopę na siano 80 złr. 11. Wystawiono stajnię z wozówką i plewnią za 1476 złr. Razem 5892 złr 25 cent. Należitości konkurencyjnej wpłynęło 4243 złr., zatem pleban dodał do budowy resztę.

W Zdziarciu od 5. Lipca 1876 do 1. Marca 1879. 1. Cztery mniejsze a jedna większa brama koło kościoła olejno malowane 50 złr. 2. Kapa nowa fioletowa 37 złr. 50 cent. 3. Kapa nowa biała 42 złr. 50 cent. 4. Dwa nowe gradusy do pobocznych ołtarzy 14 złr. 5. Alba płócienna haftowana 12 złr. 6. Dwa nowe płócienne obrusy ze szlakami 14 złr. 7. Sukienka na puszkę biała jedwabna 4 złr. 8. Bursa biała z materji jedwabnej 5 złr. 9. Szafa na ornaty z wieszadłami 15 złr. 10. Sześć lichtarzy drewnianych toczonych lakierowanych 9 złr. 11. Reparacya chrzcielnicy 4 złr. 50 cent. 12. Wprawienie podłogi w kościele 35 złr. 13. Ołtarz wielki nowy 200 złr. 14. Paschał z wosku złotego 8 złr. 15. Reparacya parkanu, gzymsu i rynien na kościele 10 złr. 16. Feretron nowy do noszenia 24 złr. 17. Krzyż procesyjny 6 złr. 18. Dwa sztandary 80 złr. 19. Reparacya mniejsza około plebanii, postawienie dwóch pieców, nowej kuchni z blachami, malowanie dwóch pokoi, nowe drzwi, reparacya budynków gospodarczych prawie kosztem proboszcza 100 złr. 20. Reparacya większa, pobicie plebanii nowymi gontami, podmurowanie ścian, oszalowanie jednej strony, wylepianie góry, reparacya wikarówki, dylowanie stajen, następnie mające się robić reparacya stodoły, kosztem konkurencyi nie licząc robocizny ciągłej i pieszej 450 złr. Razem 1110 złr. 50 cent.

W Zgórsku 1. Za staraniem ks. Proboszcza kościół, który był na północną stronę mocno nachylony sprostowano, podmurowano i nowemi przyciesami zaopatczono, podłogę z deszczek dano, dach nowym gontem pokryto, sygnaturę zaś blachą obito, cmentarz przy kościele murem na około obwiedziono, wreszcie kościół wewnątrz olejno wymalowano; to wszystko społem Proboszcza i parafian groszem dało się uskutecznić 2. Własnym kosztem sprawił ks. Proboszcz 8 ornatów białego, czerwonego, fioletowego i czarnego koloru. Dwie alby, 5 komży płóciennych. Trzy portatylów, jeden mszał, 6 lichtarzy latercynowych na wielki ołtarz, 6 kanonów na ołtarze. Jeden dywan wielki na gradusy przed wielki ołtarz, umbrakulum. Pięć kap

różnego koloru, jeden kielich, jedną tuwalnię jedwabną z pozłoceniem frandzlami. Jedną poduszkę na ołtarz. Dwa naczynia wraz z kabzulami dla dwóch księży do chorych. 3. Własnym kosztem ks. proboszcz zrestaurował swoje pomieszkanie, które podmurowano, przyciesi podciągnięto, zewnątrz deskami obito, wewnątrz wytrynkowano i sufity dano, w reszcie wymalowano. Swoim kosztem postawił ks. Proboszcz wozówkę i stajnię dla nierogacizny i te budynki są gontem pokryte, tudzież swoim kosztem przestawił spichlerz i takowy podmurowaniem, nowymi przyciesiami i nowymi sasiekami wewnątrz zsopatrzył. 4. Co najważniejsze ks. Proboszcz odebrał około dwóch morgów gruntu plebańskiego, którego za jego poprzedników już włoś. posiadali i kawałek ogrodu od dworu wyprocesował, którego za jego poprzedników także dwór posiadał.

W Nagoszynie (filia) od r. 1862 do 1879. 1. Ornaty jako to: fioletowy nowy z potrzebami za 25 złr., biały codzienny za 22 złr. czerwony za 50 złr. czarny, także z wszystkimi potrzebami, tylko podszewka z starego już nieużywanego ornatu za 14 złr. Ornaty wspomniane sprawiono z dobrowolnych składek. — P. Ludwik Pankiewicz był leśniczy w Motycznej górze, parafii Straszecin sprawił ornat biały za 48 złr. — Ornat czerwony przez W.W. Panią Stefanią Br. Konopkową darowany wartości 40 złr. Sprawiono kapę czarną, i zreparowano fioletową już bezużytecznie leżącą, za 56 złr. ze składek dobrowolnych — Mszał nowy za 24 złr. Odnowiono monstrancję, wyłożono kielichy 2, do jednego z nich dano dorobić brakującą patenę razem 75 złr. — Dwa portaltia na poboczne ołtarze 14 złr. Lampiarz przed N. Sakrament za 25 złr. Lustro krzyształowe za 100 złr. — Obrus nowy i franki do wielkiego ołtarza za 28 złr., wszystko ze składek dobrowolnych. Dywan na stopnie wielkiego ołtarza 30 złr. Reparacya organów 18 złr. — Sprawiono stałę podwójną do chrztu za 5 złr. Odnowiono statwę zmarłychwstałego P. J. 3 złr. Sprawiono kadzielnicę i kółkę za 11 złr. Pielgrzymujący zjazd na odpusty do Leżajskiej, kupili 6 lichtarzy metalowych i 4 szlondary do tutejszego kościoła, wartości 100 złr. Pokryto baldachim nową materją za 10 złr. Sprawiono sześć lichtarzy z srebra chińskiego do pobocznego ołtarza M. B. bolesnej, i także naczynka do chrztu za 90 złr. 67 cnt. Zrobiono dwa krzyże drewniane na cmentarzu, t. j. jeden na cmentarz choleryczny, na który drzewo darowała była administracya dóbr Nagoszyna, obrobienie zaś drzewa kosztowało 5 złr. ze składek; drugi krzyż na cmentarz w pobliżu kościoła za 11 złr. także ze składek dobrowolnych. — Bractwo Różańca żywego N. M. P. sprawiło statwę Niepokalanego Poczęcia za 70 złr. Katarzyna Szczudło, żona Józefa tutejszego włościanina, darowała do obrazu św. Barbary patronki kościoła 5 sznurów koralu wartości 50 złr.; a Maryanna Lisowska nowy obrus na ołtarz tej świętej wartości 8 złr. Zofia Pietrzycka obrus do M. B. bolesnej wartości 7 złr. Maryanna Kanianka także darowała obrus, do którego W. P. Stefania Br. Konopkowa dodała własnej roboty koronkę, wartości razem 12 złr. P. Stefania Br. Konopkowa darowała oprócz innych drobniejszych rzeczy własnej roboty, jakimi są n. p. korporały, humerały, paski, koronki, także albę, wartości 16 złr. tudzież obraz Najśw. Serca J. wartości 15 złr. w. a.

Co się tyczy budynków wymurowano pod dzwony na miejsce słupów drewnianych 3 słupy z cegły, tudzież dwa słupki w bramie wniścia do kościoła od wschodniej strony, za 135 złr. — Dano w kościele z tarcie podłogę i drugą powałę, wzmocniono ściany stolcami za 320 złr.

Od r. 1874 do 1877 pobito część kościoła i mieszkanie expozyta gontem, podciągnięto pod mieszkanie, i pod stajnię przyciesie, za 430 złr. 93 cnt. w. a., do której to reparacyi przyczynił się właściciel dóbr Nagoszyna p. Baruch Schmincling izraelita, dobrowolnym datkiem 30 złr. — Nareszcie w r. 1879 komitet kośc. uchwalił wybudowanie studni dla użytku kśiędza. Przedsiębiorca podjął się ją zrobić za 217 złr., robota około niej rozpoczęta w jesieni 1879 r. czeka dokończenia na wiosnę 1880. — Na studnię ofiarował p. B. Schmincling z własnej woli 10 sztuk drzewa krokwiastego, wartości 8 złr. w. a. — Reparacye te bywały wykonywane przez konkurencyę.

JOSEPHUS ALOJSIUS, E Consistorio Episcopali,
Episcopus Tarnoviensis. Tarnoviae die 6. Decembris 1880.